

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5513

гр. София, 26.07.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 26.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **7282** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал.4 във вр. ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл.124 ал.2 от ЗДсл.

Образувано е по жалба на С. В. В., подадена чрез адв. И. Ш., срещу Заповед № РД01-1113/08.07.2021г. на изпълнителен директор на Агенция за социално подпомагане.

В жалбата е направено искане на основание чл. 166, ал. 4 от АПК за спиране на изпълнението на оспорения акт.

Ответникът – изпълнителен директор на Агенция за социално подпомагане при изпращане на преписката в съда не е депозирал писмено становище във връзка с основателността на това искане.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна и прецени писмените доказателства представени по делото и обсъди изложението на жалбоподателя, приема от фактическа и правна страна следното:

Молбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със Заповед № РД01-1113/08.07.2021г. на основание чл.89 ал.2 т.1 и чл.90 ал.1 т.1 от ЗДСл, на С. В. В.- на длъжност „главен секретар“ в АСП е наложено дисциплинарно наказание „забележка“. В мотивната част на акта е посочено, че жалбоподателят е проявил бездействие и не е упражнил ефективен контрол, в резултат на което е допуснато нарушение на Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация, ЗДСл, Наредбата за провеждане на конкурсите и подбора при мобилност на държавни служители.

Искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение е направено едновременно с оспорването на заповедта. Жалбата е подадена на 22.07.2021г., а заповедта е връчена на 09.07.2021г., поради което е процесуално допустимо за

разглеждане и произнасяне по същество досежно основателността му.

Съгласно чл.124 ал.2 от ЗДСл, обжалването на заповедта по чл.97 от ЗДСл във вр. чл.90 ал.1 т.1 от ЗДСл, не спира нейното изпълнение. В процесния случай от формална страна, тъй като се касае за предварително изпълнение ex lege, което стои извън преценката на административния орган, за него не съществува задължение да го обосновава и аргументира в решението си. Доколкото специалният ЗДСл не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповедта, приложими са общите такива по чл. 166, ал.4 във вр. ал.2 от АПК.

Оспорващият е този, който следва да докаже съществуването на обстоятелствата, които да са противопоставими на интереса на Държавата при допуснато по силата на закона предварително изпълнение на акта.

На първо място, в обстоятелствената част на жалбата не са посочени конкретните вреди от предварително изпълнение на Заповед № РД01-1113/08.07.2021г. по вид, размер, вероятност от настъпване, същественост и поправимост. Освен неуточнени, тези вреди не са и установени. Към жалбата не са представени писмени доказателства, нито се сочат доказателства, подлежащи на събиране от съда, относно условията по чл.166 ал.2 АПК. Такива не се съдържат в представената по чл.152, ал.2 АПК административната преписка. По делото не е налице нито едно конкретно предявено и доказано основание за спиране по чл.166, ал.2 АПК. Вредите, за чието предотвратяване се иска спиране, не са конкретизирани, не са доказани по чл.154, ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК, нито са презумирани по чл.154, ал.2, изр.1 ГПК вр. чл.144 АПК. Тези вреди не могат да се предполагат, нито да се извеждат само от характера на издадения акт. Съдът приема, че не се касае за ефективно увреждане, а само за вероятност от негово настъпване.

На второ място, за съда не съществува процесуално задължение да предполага, че хипотетично на адресата на акта биха могли да му се причинят вреди от неговото предварително изпълнение, нито какви по вид и характер са тези вреди и от какви факти същите биха могли да възникнат. За да спре предварителното изпълнение, съдът, следва да установи, че е налице такова основание, което е със същата степен на значимост на заложения от закона обществен интерес, т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен и интензивност интересите на засегнатото лице.

При липсата на писмени доказателства в тази насока, съдът следва да приеме при прилагане на правилата за доказателствена тежест в процеса, че от предварителното изпълнение на Заповед № РД01-1113/08.07.2021г. на жалбоподателя няма да бъдат значително нарушени защитими и първостепенни правни интереси, противопоставими на обществения интерес. И на последно място, дори да се предположи, че оспорващата страна ще понесе имуществени вреди и при постановяването на съдебно решение, с което евентуално ще бъде отменен този административен акт, то тези вреди са изцяло поправими и подлежат да възстановяване от Държавата при предявяване на иск с правно основание чл.1 ал.1 ЗОДОВ.

Твърдението на С. В. В., че няма да получи допълнително възнаграждение за постигнати резултати по Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация е само хипотетично и не е доказано. От друга страна по своето естество не е от такъв характер, за да се обори презумпцията, че допуснатото от

специалния закон изключение от общото правило на чл. 166 ал.1 от АПК, защитава обществения интерес.

В заключение, С. В. В. не доказва, че предварителното изпълнение на Заповед № РД01-1113/08.07.2021г. му е нанесло значителни или трудно поправими вреди в периода 09.07.2021г.-22.07.2021г., които да засягат или накърняват негов водещ личен интерес, който е със същата или по-висока степен на важност от тази на публичния интерес, който законът охранява. Нивото на засягане на упражняваната от жалбоподателя трудова дейност, не е по-голямо от необходимото за постигане на целите на предварителното изпълнение на акта.

По така изложените доводи и съображения, настоящата съдебна инстанция обосновава окончателен правен извод за неоснователност на подадената молба, в който смисъл постановява и своя съдебен акт.

Мотивиран от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II-ро отделение, 22 състав на основание чл.166 ал.3 във вр. ал.4 от АПК

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ обективирания в жалба вх. № 25989/22.07.2021г. искане на С. В. В. за спиране на допуснатото по силата на чл.124 ал.2 от ЗДСл предварително изпълнение на Заповед № РД01-1113/08.07.2021г. на изпълнителен директор на Агенция за социално подпомагане.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с частна жалба в 7-мо дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл.138 АПК.

Съдия: